

1. – 3. 10.
2023

AKTUÁLNÍ TRENDY V MUZEJNÍ PREZENTACI A EDUKACI VII. TÉMA: EDUKACE V MALÉM MUZEU

Pondělí 2. října

1. blok: Inspirace pro zahraniční muzea

Edukace emocemi – zvědavost, objevování a empatie v Rotterdamském muzeu (ENG)

Muzeum Rotterdam '40-'45 NU bylo původně založeno jako soukromá sbírka, jejímž hlavním cílem bylo vyrovnat s válečným traumatem dětí. Postupem času se z něj stalo malé, ale oblíbené muzeum. Když bylo začleněno do městského muzea v Rotterdamu, bylo třeba radikálně změnit strategii muzea. V té době již generace, která skutečně prožila 2. světovou válku, postupně mizela. Rotterdam je navíc velmi rozmanité město. Více než polovina mladých obyvatel Rotterdamu neměla (pra)prarodiče, kteří by válečná léta prožili v Nizozemsku nebo dokonce Evropě. Muzeum bylo přeměněno na vzdělávací centrum, jehož cílem ale není jen vyprávět mladým návštěvníkům o tom, jaké to bylo za války. Místo toho vyzývá příchozí, aby zkusili prožít, jaké to je, když se člověku celý svět převrátí vzhůru nohama a ztratí svobodu, zanikne demokracie a spravedlnost. Cílem různorodé a neustále se vyvíjející programové nabídky je podnítit zvědavost mladých návštěvníků, objevovat osobní příběhy, hledat souvislosti mezi minulostí a naší společností dnes, přemýšlet o morálních problémech a diskutovat o nich, vyjadřovat své názory a zároveň být otevřený pohledu jiných, a nakonec předávat to, co se naučili, ostatním.

Rob Noordhoek je historik s více než 25 lety zkušeností na různých pozicích v nizozemských muzeích a kulturních organizacích. V současné době působí jako kurátor v Muzeu Rotterdam, kde se spolu se svými kolegy zabývá zachováním a prezentací historie města. Důraz na zapojení komunity a inkluzi vedl ke vzniku programů, které podporují hlubší spojení mezi obyvateli Rotterdamu a jejich dědictvím. Kombinací historických artefaktů, různých perspektiv a technologie se Rob snaží vytvářet poutavé prezentace, které jsou relevantní pro současné publikum.

Hiliados Santos má 25 let zkušeností v oblasti sociálních, kulturních a vzdělávacích aktivit pro mládež. Vystudovala kulturní a sociální pedagogiku na Rotterdamské univerzitě aplikovaných věd. Hilia je nadšenou edukátorkou v Muzeu Rotterdam, kde se věnuje podpoře kulturního porozumění prostřednictvím poutavých exponátů a interaktivního učení.

Spolupracovat, jak zákon káže – inspirace z norské sítě Helgeland Museum (ENG)

Před dvaceti lety došlo v Norsku k reformě muzejní sektoru. Asi 300 muzeí se spojilo a vytvořilo 60 konsolidovaných muzeí. Být součástí konsolidovaného muzea se stalo podmínkou pro získání státních dotací. Plánem bylo zvýšit kvalitu muzeí prostřednictvím propojování a centralizací. Příští rok, v roce 2024, oslaví konsolidované Helgeland Museum své 20. výročí a – navzdory všem předpokladům a jako jediné muzeum v Norsku – pracuje na posílení své decentralizované struktury. Proč? A jak? Úvod do naší strategie – zaměření na udržitelnost, jak v budovách, tak ve společnostech; úzká spolupráce s místními komunitami, vzdělávacími institucemi a využívání nových nástrojů.

Janicke Kernland působí jako ředitelka Helgeland Museum v Norsku. Od roku 2017 se stala členkou týmu managementu muzea a byla zodpovědná za doprovodné a edukační programy, výstavy a komunikaci. O dva roky později se stala ředitelkou instituce. Vystudovala vizuální komunikaci na švýcarské Lucerne School of Art. V roce 1992 získala magisterský titul s vyznamenáním v oboru design komunikace na Pratt Institutute v Brooklynu. Svou profesionální kariéru začala ve firmě Shapiro Design v New Yorku, následně přesídlila německých Drážďan, kde vytvářela výstavy pro Landesamt für Archäologie mit Landesmuseum für Vorgeschichte. V roce 1999 se přestěhovala do Nizozemí, kde organizovala výstavy a kulturní program pro město Maastricht v nově otevřeném kulturním centru Centre Céramique. V roce 2002 založila Studio Kernland, kancelář pro kulturní produkci a výstavní design, kterou prodala o 15 let později, když přijala práci v rodném Norsku.

2. blok: Edukace v malém muzeu (východiska, výzkum, výsledky)

Edukace v malých muzeích: pohled do české muzejní praxe

Co je to malé muzeum? V čem je edukace v malém muzeu specifická oproti ostatním muzeím? Jaká je situace českých malých muzeí? Příspěvek charakterizuje malé muzeum a pro něj typické znaky, které přímo ovlivňují edukační činnost takové instituce. Prostřednictvím vlastního bádání dá nahlédnout do současné situace českých malých muzeí.

Lucie Jagošová vede oddělení muzeologie na Ústavu archeologie a muzeologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity a současně je výkonnou redaktorkou časopisu *Museologica Brunensia*. Přednáší a publikuje k tématům z muzeologie, muzejní pedagogiky a psychologie v univerzitním prostředí a také v akreditovaných kurzech pro další vzdělávání muzejních pedagogů v České republice a na Slovensku. Od roku 2019 předsedá Komisi pro práci s veřejností a muzejní pedagogiku při Asociaci muzeí a galerií České republiky.

Moderní technologie – dobrý sluha muzejního pedagoga

V malém muzeu musí muzejní edukátor zpravidla zastat více rozmanitých pozic. Chvilí je lektor, jindy průvodce, výrobce pomůcek, výtvarník, často grafik, ale i produkční, PR, social media manager, copywriter, projektový manažer... dokud mu nedojdou síly. Příspěvek svým pojetím otevírá diskuzi o potenciálu dostupných moderních technologií a umělé inteligence k usnadnění každodenní praxe muzejních edukátorů.

Monika Frečerová působí od roku 2012 v Jihomoravském muzeu ve Znojmě na pozici muzejního pedagoga, ze které si občas odskočí připravit výstavu či publikaci. Externě vyučuje muzejní didaktiku na ÚAM FF MUNI v Brně a krizovou komunikaci v kurzu Metodického centra muzejní pedagogiky při MZM v Brně.

Proč by výstava nemohla být zábavná?

Muzeum se nalézá v hlubokém zajetí prastarého paradigmatu, že má v první řadě vystavovat. Méně často si ovšem muzejníci kladou otázku, jaký význam vystavené exponáty vlastně sledují a jak tyto informace zprostředkovat návštěvníkovi. Domnívám se, že muzeum má v první řadě vzdělávat a exponáty mají být prostředky, jak dosáhnout vytyčeného cíle. Příspěvek se proto bude zamýšlet nad možnostmi didaktizace výstav, aby muzeum znamenalo nejen poznání, ale také zábavu a radost.

Jiří Neminář vystudoval historii na FF UK. Od roku 2015 pracuje jako muzejní pedagog v Muzeu Hlučínska. Zabývá se kolektivní pamětí, službou československých obyvatel ve wehrmachtu, dějinami Hlučínska a didaktikou dějepisu. Je spoluautorem *Vlastivědného kuffíku* a několika publikací. Různými způsoby zapojuje domovské muzeum do vzdělávacího procesu, podílí se na realizaci řady projektů jako je např. Hlučínská vlastivěda, Dějepis+, nebo MuseUM JINAK. V současnosti je také doktorandem na katedře historie filozofické fakulty Ostravské univerzity.

Tržiště

Na několika místech v muzeu bude ve stejném čase probíhat prezentace projektů různých autorů. Účastníci konference budou moct mezi jednotlivými prezentacemi přecházet, případně budou mít možnost prohlédnout si konkrétní pomůcky, vyzkoušet si drobné aktivity, a zejména vstupovat do neformálních rozhovorů s autory.

Jak plánovat prostor pro děti v muzeu? Několik příkladů z osobní praxe (ENG)

Prezentace poskytne příklady projektů pro děti v muzeích a galeriích, na kterých jsem se podílela jako kurátor nebo tvůrce koncepce. Jak zapadají do celkové koncepce instituce? Jaké jsou možné způsoby budování dočasných výstav pro mladé publikum? Co znamená „prostor určený dětem“? Lze uvažovat o dětech, aniž bychom brali v úvahu jejich rodiče a příbuzné? Odvolám se na koncepty, které jsem vytvořila v rámci různých kulturních institucí v Polsku

Magdalena Kreis je kurátorka, výtvarná pedagožka a kulturní animátorka. Vymýšlí, iniciuje, koordinuje a podporuje umělecké projekty. Již více než 12 let vyvíjí originální projekty v oblasti současného umění a designu, jejichž cílem je zaujmout publikum různého věku. Vytváří výstavy, workshopy, doprovodné programy k různorodým výstavám a expozicím a vzdělávací publikace. Spolupracuje s muzei, galeriemi a nevládními organizacemi, cestuje po Polsku i do zahraničí.

Metodika edukace v muzeích a expozicích zaměřených na loutkářství

Publikace Metodika edukace v muzeích a expozicích zaměřených na loutkářství shrnuje edukační činnost Muzea loutek v Plzni, pobočky Západočeského muzea v Plzni. Ve spolupráci s Metodickým centrem muzejní pedagogiky při Moravském zemském muzeu v Brně také edukaci zaměřenou na loutky a loutkářství zasazuje do obecného muzejně pedagogického rámce. Součástí publikace je i stručné shrnutí historie českého loutkářství, přehled paměťových institucí zaměřených na loutkářství a slovník pojmů. Publikace je výstupem Interního grantového projektu Západočeského muzea v Plzni IGP 2020/02 Metodika edukace v muzeích a expozicích zaměřených na loutkářství.

Markéta Formanová vystudovala historii a muzeologii na Slezské univerzitě v Opavě a Učitelství pro 1. stupeň na Západočeské univerzitě v Plzni. V současné době studuje doktorský program Univerzity Karlovy – obor Historie ve veřejném prostoru. Díky kombinaci oborů se specializuje na interpretaci a zprostředkování kulturního dědictví, muzejní pedagogiku a na muzejní management. Od roku 2009 je vedoucí pobočky Západočeského muzea v Plzni – Muzea loutek v Plzni.

Jak „to“ předat dál?

Může si práce muzejního pedagoga dávat za cíl vychovat novou generaci, pro kterou bude prostředí muzea známé, a tedy i blízké? Vychovat lidi aktivní, kteří budou vnímat kulturní dění a snad ho i podporovat? Lidi, kteří si uvědomují, že i oni financují muzejní činnost, a že také mají nárok na kvalitní péči o společné dědictví? Představíme některé programy Podbrdského muzea v Rožmitále pod Třemšínem, které cílí na školní skupiny všech věkových kategorií a zakládají se na místních kulturních hodnotách úzce provázaných s cíli a kompetencemi RVP. Zmíníme předpoklady, jak se muzeum může stát díky dobré spolupráci se školou její významnou prodlouženou rukou na poli výchovy a vzdělávání.

Martina Brotánková působí od roku 2019 jako muzejní pedagožka Podbrdského muzea v Rožmitále pod Třemšínem. Zároveň působí také jako učitelka výtvarné výchovy na Základní škole Jakuba Jana Ryby tamtéž a pečuje o blízkou spolupráci muzea a školy. Vystudovala výtvarnou výchovu a pedagogiku na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy.

Projekty čtenářské gramotnosti

Příspěvek se bude věnovat problematice čtenářské gramotnosti v edukačních programech literárních muzeí. Zaměří se na vymezení vybrané terminologie, která souvisí s problematikou čtenářské gramotnosti, představí významné současné české odborníky zabývající se uvedenou problematikou. Nastíní metody a formy literární výchovy využívané v edukačních programech muzeí a využití biblioterapie jako jednu z možností na podporu čtenářské gramotnosti.

Eva Schwanová pracuje od r. 1988 v Památníku Petra Bezruče, v současné době jako muzejní edukátorka a dokumentátorka. Vystudovala na PF UP v Olomouci obor učitelství českého jazyka pro II. stupeň ZŠ a muzejní a galerijní pedagogiku. V současné době je posluchačkou 2. ročníku navazujícího magisterského oboru muzeologie na MU v Brně. Zároveň je studentkou rigorózního studia na PdF MU v Brně. Připravuje a realizuje edukační programy pro různé druhy škol, seniory, pro rodiny s dětmi a speciální programy pro nejširší veřejnost. Zabývá se biblioterapií pro seniory, kterou provádí přímo v Charitním domově anebo v Denním stacionáři.

Zastávky umění / Jihlava mi není fu@k!

Cílem celoročního projektu Zastávky umění / Jihlava mi není fu@k! bylo vytvořit výtvarnou intervenci ve veřejném prostoru, která vyjadřovala názory, příběhy nebo interpretace žáků dvou jihlavských tříd z různých škol (ZŠ a víceletého gymnázia). Ve svých výtvarných výpovědích se zaměřili na témata spojená s událostmi a problémy v místě, kde žijí a která sami intenzivně vnímají. K výtvarnému zpracování byly využity velkoformátové polepy trolejbusových

a autobusových zastávek. Právě ty slouží k zastavení a dávají tak možnost vnímat ve vymezeném čase sdělení studentů. Žáci spolupracovali jak s umělci (např. Eliškou Podzimekovou), tak např. historikem (PhDr. Michalem Stehlíkem), magistrátem města, památkovou péčí i dopravním podnikem.

Pavlna Pitrová, edukátorka Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, která se zabývá vzděláváním školních i mimoškolních skupin a rodin s dětmi. Absolventka FF UK v Praze, obor etnologie, autorka dětských vzdělávacích publikací se zaměřením na historii, výtvarné umění a lidové tradice.

3. blok Edukace v malém muzeu (příklady z praxe)

Muzejní pedagogika už 25 let určuje náš směr

Městské muzeum a galerie Polička se muzejní a galerijní pedagogice věnuje systematicky již 25 let. Příspěvek prezentuje počátky, proměny i současnost vzdělávacích aktivit pro děti, žáky a studenty. Organizace implementuje principy vzdělávání do všech oblastí svého fungování. Důležitou roli hraje spolupráce celého muzejního kolektivu na realizaci nových projektů. Tyto skutečnosti představíme na příkladu úspěšné interaktivní výstavy Zábaviště pro sviště, která aktivní a hravou formou vzdělává děti a žáky v různých oblastech jejich vývoje (pohybové a hudební dovednosti, zraková percepce, rozvoj komunikace, fantazie atd.). Jak je využíván edukační potenciál muzejních sbírek, ukážeme na příkladech nejzajímavějších výstavních projektů zaměřených na výtvarné umění, tradice nebo historii a současně představíme koncept unikátního vzdělávacího cyklu, který je věnovaný životnímu příběhu a dílu poličského rodáka a významného hudebního skladatele Bohuslava Martinů.

Pavla Juklová je absolventkou oboru muzeologie na Filozofické fakultě (2002–2009) a oboru výtvarná výchova/vizuální tvorba na Pedagogické fakultě (2003–2010) Masarykovy univerzity v Brně. V roce 2008 se zúčastnila půlročního studia programu Erasmus na FAU Erlangen-Nürnberg. Od roku 2004 pracuje v Městském muzeu a galerii Polička jako kurátorka výstav a muzejní lektorka. Během svého působení v muzeu realizovala řadu tematických interaktivních vzdělávacích programů pro různé věkové skupiny, je autorkou vzdělávací strategie organizace. Od roku 2009 působí v organizaci jako ředitelka.

Specifika edukace v Muzeu Říčany – přínosy a úskalí

Kompetence a profesní život edukátora, jeho zapojení do dalších aktivit v muzeu a kumulace funkcí, cíle našeho vzdělávání vůči žákům / pedagogům, příklady principů našeho vzdělávání, aktuální metody výuky v praxi.

Adéla Venerová vede realizační týmy vzdělávacích projektů, připravuje žádosti o dotace a je odpovědná za administraci realizovaných projektů. Rukama jí projde většina podkladů od odborníků, které upravuje tak, aby byly atraktivní pro návštěvníky. Koordinuje rozvoj metody tvořivé hry – přípravu a realizaci workshopů pro pedagogy, výukových programů a dalších aktivit.

Nové sídlo = Nové výzvy

Múzeum školstva a pedagogiky sídlíace v Bratislave sa nedávno presťahovalo do nových priestorov. Ešte pred začiatkom rekonštrukčných prác v budove, bolo potrebné uvažovať nad možnosťami, ako priestor bývalej školy prítlačivo a funkčne premeniť na moderné múzejné pracovisko. Vedeli sme, v porovnaní s možnosťami v dovtedajšom pracovisku, že najviac sa zmena sídla dotkne práce s verejnosťou. Súčasťou boli i rozhovory o vytvorení priestorov, slúžiacich pre aktivity spojené s múzejnou pedagogikou. Ako budeme plánovať programovú ponuku pre verejnosť a pre školy? A ako v tom všetkom zohrá rolu samotná budova, jej priestorové možnosti, umiestnenie v rámci mesta, personálne možnosti malého kolektívu či potenciál budovania miestnej komunity?

Zuzana Kunšteková je absolventkou štúdia histórie na Filozofickej fakulte Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave a na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Počas štúdií na strednej a vysokej škole získavala prax v Slovenskej národnej galérii v Bratislave a v Slovenskom centre dizajnu – Galérii Satelit v Bratislave. V Múzeu školstva a pedagogiky zastáva od roku 2014 pozíciu múzejnej pedagogičky / kultúrno-propagačnej manažérky. Od roku 2020 je súčasťou výboru Odbornej komisie pre výchovu a vzdelávanie v múzeách Zväzu múzeí na Slovensku.

Pracovníkem v Muzeu Šipka

Příspěvek nabídne seznámení s Muzeem Šipka ve Štramberku a představí možnosti práce s veřejností a potenciál edukace v muzeu i mimo jeho prostory. Zaměří se také na témata náplně práce muzejního pedagoga a popíše výhody i úskalí v činnosti malého muzea.

Jana Vičková působí jako vedoucí Muzea Šipka, pobočky Muzea Novojičínska, její hlavní pracovní náplní je edukace v muzeu.

Malé muzeum velkého Čecha: Příprava vzdělávacích programů pro rodný dům Antonína Dvořáka v Nelahozevsi

Středočeská obec Nelahozeves se kromě renesančního zámku rodiny Lobkowiczů může pyšnit ještě jedním, dosud možná poněkud opomíjeným pokladem, a to domem, ve kterém se v roce 1841 narodil jeden z nejvýznamnějších světových skladatelů – Antonín Dvořák. V současnosti probíhá pod patronací Lobkowicz Collections, o.p.s. rozsáhlá rekonstrukce, na jejímž konci bude moderní interaktivní expozice, jejíž nedílnou součástí bude i prostor pro edukační programy pro všechny věkové skupiny. V současnosti probíhá testování nových edukačních programů. Tento příspěvek bude zaměřen na představení různých možností edukace na téma významné osobnosti hudebního světa v širokém kontextu témat prezentovaných novou expozicí.

Jan Malý vystudoval historii na FF UK v Praze, odborně se zabývá dějinami středověku. Dlouhodobě se věnuje muzejní edukaci, v letech 2015–2022 působil v Národním zemědělském muzeu v Praze, nyní působí jako muzejní pedagog v Lobkowiczových sbírkách, kde má mimo jiné na starost tvorbu edukačních programů pro rodný dům Antonína Dvořáka v Nelahozevsi.

Erasmus+ jako příležitost pro kulturní organizace

Příspěvek představí podporu mezinárodní mobility ve vzdělávání dospělých napříč Evropou a možnosti zapojení do programu Erasmus +. Zaměříme se na příklady dobré praxe a na inspirativní mezinárodní výjezdy pracovníků kulturních organizací.

Hana Knopková a Jana Ambrožová pracují v týmu vzdělávání dospělých Domu zahraniční spolupráce. Jejich hlavním cílem je usnadňovat mezinárodní spolupráci ve vzdělávání a podporovat zapojení co nejširšího spektra institucí do mezinárodních aktivit. V příspěvku prozradí, jak podat žádost o podporu projektu a jak se vaše organizace může zapojit do mezinárodního vzdělávání.

Úterý 3. října

Blok: Malé muzeum a komunita

RMM A LHOTKA. Možnosti participace malého muzea s místní komunitou

Malým muzeím se ve spleťtém labyrintu dnešní doby nabízí potenciál pro spolupráci s místní komunitou. Jaký rozsah, specifika a výzvy může s sebou nést? Příspěvek chce vést naslouchající k úvaze nad smyslem malého muzea ve svém prostoru, v obci, na níž má přímou vazbu, jejími lidmi a společenstvími. Překročit tradiční významy a objevit nové dimenze.

Jitka Králová je absolventkou oborů Sociální pedagogika na PF Univerzity Hradec Králové a Studia k výkonu specializovaných činností v oblasti prevence sociálně patologických jevů. Osmiletá učitelská praxe na základní škole. Od roku 2008 muzejní edukátorka v Regionálním muzeu Mělník (od r. 2022 ředitelka instituce), kde usiluje o zkvalitňování muzejní edukace. Působnost v Komisi pro práci s veřejností a muzejní pedagogiku AMG, v pracovní skupině Muzeum školy – škola v muzeu, v projektu MAP I., II. a III. (kvalita neformálního vzdělávání). Specializace na problematiku prevence sociálně patologických jevů v muzejní edukaci, komunikaci mezi muzeem a školou a otázky rodinné politiky ve vztahu k muzeím. Prezentuje, publikuje.

Práce komunity v městském/obecním muzeu

Městské vlastivědné muzeum Velké Bílovice a Muzeum Kobylí. Obě vznikly na základě činnosti spolků, obě zachovávají především bohatou kulturu města/obce a přilehlého okolí. Obě mají velmi nízký počet zaměstnanců, o to více zde fungují dobrovolníci a členové komunity, které shromažďují sbírkové fondy, pořádají výstavy, akce a programy pro veřejnost. Jak pracují dobrovolníci v takto malých muzeích? Koho svými aktivitami oslovují? Jaká je jejich motivace k činnosti? Pokusíme se porovnat činnost obou muzeí, ve kterých muzejní komunita úspěšně (přesto velmi odlišně) funguje.

Michaela Horká vystudovala muzeologii, dějiny umění a etnologii na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. V letech 2009–2012 působila jako kurátorka a muzejní pedagožka Masarykova muzea v Hodoníně. Od roku 2018 působí jako knihovnice a dokumentátorka Masarykova muzea v Hodoníně.

Irena Dojáčková po absolvování Filozofické fakulty Univerzity Pardubice, obor religionistika, pracovala pět let jako recepční. Během mateřské dovolené získala osvědčení k vykonávání masérských a rekondičních služeb, které jsou nyní její hlavní pracovní činností. Vedle toho se angažuje v práci pro své rodné město Velké Bílovice, a to jako jeden ze zastupitelů obce, předseda Komise životního prostředí, členka Redakční rady a Sportovní komise, kronikářka obce a SDH. Od roku 2011 působí v Městském vlastivědném muzeu a od roku 2016 je jeho vedoucí.

Eva Sadílková působí jako muzejní edukátorka Masarykova muzea v Hodoníně. Různorodá náplň činnosti ji nutí stále se v oboru vzdělávat, aplikovat teoretické základy do muzejní praxe a nestát na jednom místě. Jako edukátorka se nejlépe cítí se zvědavými dětmi, které mají množství nápadů, podnětů a neotřelých vizí. Má ráda menší muzea, ve kterých člověk „přičichne“ k mnoha činnostem. Vystudovala muzeologii a učitelství českého jazyka a literatury na Masarykově univerzitě v Brně.

Muzeum škole – škola muzeu. Participace místních studentů na edukačních programech

Jak lze navázat spolupráci s místními školami? Při jakých příležitostech se lze začít společně podílet na programu muzea? Příspěvek představí příklad z praxe Městského muzea v Kloboukách u Brna, kde už druhým rokem pravidelně spolupracují s třídou místního víceletého gymnázia. Kromě představení konkrétních ukázek a inspirace ze zdařilé spolupráce, se příspěvek bude snažit poukázat na možnosti vzájemného obohacení mezi oběma institucemi. Co přináší muzeum škole, a co přináší škola muzeu? Mohou být tyto aktivity hodnotným přínosem i pro celou místní komunitu?

Terezie Řánková pracuje v Městském muzeu v Kloboukách u Brna od roku 2021. Kromě edukační činnosti v muzeu působí jako etnografka a komunikuje s veřejností. V edukačních programech se zaměřuje na pochopení principů fungování společnosti v minulosti i dnes a vytváření postojů k udržitelné a otevřené budoucnosti. Při edukačních programech také účastníky vede k výtvarnému, dramatickému či hudebnímu vyjádření. Autorka rovněž čerpá ze své osmileté pedagogické praxe v alternativních vzdělávacích zařízeních. Mezi její hlavní činnosti však patří doktorské studium na Ústavu evropské etnologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

Muzeum jsme my

Má muzeum na malém městě sloužit především turistům, nebo místním občanům? Nebo je dokonce možné zapojit do poznávání místní historie všechny? Jak toho dosáhnout při omezených personálních i finančních kapacitách v malém městském muzeu? Podbrdské muzeum v Rožmitále pod Třemšínem se o to pokouší už více než deset let. Na příkladu oblíbeného formátu procházek po městě a jeho okolí představíme nástroje, které fungují, a zmíníme se i o úskalích otevřené spolupráce s místními komunitami.

Pavla Váňová Černochová působí od roku 2018 jako vedoucí Podbrdského muzea v Rožmitále pod Třemšínem. Předchozí profesní zkušenosti získala jako kurátorka vzdělávání a lektorka Národní galerie Praha, spolupracovala i s dalšími institucemi v Praze, Plzni a jižních Čechách.